

¿Woody Allen fa ESO?

Francesc Rotger

Gairebé tots els estudiants de Batxillerat, quan els pertoca cursar llatí i grec (o quan els pertocava; ara sembla que això ja no ho fa ningú) escriuen i representen, amb els seus companys, qualche petita peça paròdica de les tragèdies d'Eurípides, Èsquil, Sòfocles i companyia. Aquestes farses són lamentables i no fan cap gràcia als espectadors, encara que normalment són també companys dels autors i dels actors o fins i tot els seus familiars. En canvi, és (millor dit, era) un costum arrelat a l'ensenyança secundària, supòs que pel seu efecte catàrtic en ridiculitzar mites i personatges històrics, quan al llarg de mesos o anys les seves víctimes (els alumnes) s'han d'aprendre de memòria les seves desventures.

Una altra cosa és que un guionista, actor, director i fins i tot músic de jazz consagradíssim (i potser sacralitzat), és a dir, Woody Allen, a la seva *Poderosa Afrodita*, es deixi enfonsar per aquesta temptació adolescent. De fet, Allen ja va caure en aquest pecat d'escolar fa molts d'anys, quan escrigué una breu peça teatral (em sap greu però no record el títol, de fet no record pràcticament res i no crec que valgui la pena de fer un esforç) a la qual, no podia ser d'una altra manera, parodiava tots els tòpics, recursos i personatges de la tragèdia clàssica. Idò bé, sembla que ara torna a la seva infantesa i deu ser per això que, a la seva darrera pel·lícula, ha ficat no se sap molt bé perquè un cor, amb el seu corifeu (quin gran actor és F. Murray Abraham, i com és de penós veure'l fent el ridícul d'aquesta manera!), per decorar els deliris psicoanalítics habituals de l'autor-director-actor, a veure si d'aquesta manera no ens adonem que són exactament els mateixos deliris de sempre. El pitjor és que les intervencions d'aquest cor, per gravar les quals els productors es gastaren una bona pasta en exteriors de ruïnes clàssiques, ens fan més o manco la mateixa gràcia que les comedietes dels estudiants de llatí als seus condeixebles o als seus familiars, és a dir, cap. Sembla mentida que un realitzador teòricament ja tan de tornada de tot ens castigui amb piruetes pròpies d'un alumne d'ESO. O ha perdut l'enginy, o és que no en tenia tant com ens pensàvem.

